

FLAGGKAPITEN, flägghapitén, m. 3. Chefen för en kommenderande amirals stab.

FLAGGKISTA, f. 1. Förvaringsställe för ett fartygs flaggor.

FLAGGMAN, m. 5. pl. — *män*. Amiral, som för kommandoflagg.

FLAGGNING, f. 2. 1) Handlingen, då man hissar flagg eller flaggor på ett fartyg. — 2) Omständigheten, att ett fartyg flaggar.

FLAGGPÅSE, m. 2. pl. — *påsar*. Målad segeldukpåse, i hvilken flaggor förvaras.

FLAGGSIGNAL, flägghggnål, m. 5. Signal, som göres medelst flaggor.

FLAGGSKEPP, n. 5. Det skepp i en flotta, på hvilket amiralen är ombord, och som för hans flagg.

FLAGGSPEL, n. 5. Så kallas på ett fartyg en stång, upprest emot hackbrädet, och hvarpå kampanflaggan hissas, då den icke hissas under gaffeln.

FLAGGSTAKE, m. 2. pl. — *stakar*. Se *Flaggstång*.

FLAGGSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger*. Stång, på hvilken en flagga hissas.

FLAGIG, a. 2. Som har flagor (se *Flaga*, 1). *F-t jern*. — *Flagighet*, f. 3.

FLAGNA, v. n. 1. Brista sönder på ytan och bilda affallande flagor (se *Flaga*, 2).

FLAKA, f. 1. (jäg.) Ett slags giller af trädstammar.

FLAKE, m. 2. pl. *flakar*. 1) Flera sammanfogade trädstammar (till fyllning i moras, o. s. v.). — 2) (jäg.) Ett slags redskap till björnars fångande, liknande en harf, men med hullingar på pinnarna; täckes med moss, så att djuret, då det råkar gå deröfver, fastnar med ramarna deruti. — 3) (gam. krigsk.) Plankskul, som begagnades fordom till skydd för belägrade fästningar emot stenkast af blidor.

FLAKSA, se *Flaxa*.

FLAMELD, flämm-äldd, m. 2. Lågan ifrån en flamugn. [Flamm —.]

FLAMPÖNSTER, n. 5. (tekn.) Öppningen till eldstaden i en flamugn. [Flamm —.]

FLAMINGO, flami'nggo, m. 3. pl. *Flamingor*. Fågel af Vadarne, stor som Hvita Storken, men med mycket längre hals och fötter, 2—3 alnar hög. *Phœnicopterus*. Deraf finnas tvenne arter: *Österländsk F.*, *Ph. antiquorum*, 3 fot lång, ljusröd, med röda och svarta vingar, bruna fötter och svart näbbspets; inhemsk i Afrika; samt *Ph. ruber*, som träffas vid Sydamerikas flodstränder och är alldeles skarlakansröd, så att en trupp deraf liknar på afstånd ett kompani soldater med röd uniform.

FLAMMA, f. 1. 1) Stark och häftig låga, som i form af en tunga far ut ifrån en större eld. Se *f-morna*, huru de slå ut genom fönstren på det brinnande huset. — *Syn.* Låga, Eldslåga, Eldsflamma. — 2) (fig.) a) Figur, som liknar en sådan eldslåga, t. ex. på flammiga tyger. — b) Fläck, liknande en flamma, som blifvit vid färgning. — c) Häftig, brinnande kärlek. — d) Föremålet för en persons kärlek. Brukas helst om fruntimmer. *Magisterns f.*

FLAMMA, v. n. 1. 1) Brinna med flammor (bem. 1). Se, hur elden från det brinnande huset *f-r* i nattens mörker. *F. upp, út*, uppfara, utfara i form af flamma. — *Syn.* Se *Brinna*, 1. — 2) Glänsa med ett fladdrigt sken, liknande eldsflammor. — *Syn.* Se *Lysa*. — *Flammande*, n. 4.

FLAMMERA, v. a. 1. Väfva, färga något så, att det får ett flammigt utseende. — *Flammmande*, n. 4.

FLÄMMIG, a. 2. 1) Flammande. — 2) (om tyger) a) Väfd så, att figurer, liknande flammor, synas på utsidan. — b) Färgad på detta sätt. — c) Som genom ojemna färgning fått fläckar, liknande flammor. — *Flämmighet*, f. 3.

FLÄMMIGT, adv. På ett flammigt sätt; med figurer, liknande flammor.

FLÄMROSETT, flämmrosätt, m. 5. (fyrv.) En med dubbelsats laddad kringlöpare. Kallas äfv. Blad. [Flamm —.]

FLÄMUGN, m. 2. Ett slags ugn, som begagnas vid metallers smältning, så inrättad, att jernet i densamma ej kommer i beröring med kolen, utan blott påverkas af lågan. [Flämmugn.]

FLÄN, m. 5. sing. (pop.) Skallande gapskratt. *Slå till en f.*

FLÄNELL, flänä'll, m. 5. Ett slags tunt, klädeslikt, vanligtvis ovalkadt ylletyg, som begagnas till skjortor, liftröjor, klädnings, m. m. — *Ss. F-klädnings, -skjorta, -tröja*.

FLÄNK, flänngk, m. 5. (fr. *Flanc*) 1) Sida. Brukas mest i militärisk stil. *Taga, hugga ell. falla fienden i f-en*, anfalla fienden på sidan. — 2) (fortif.) En bastions stryktlinie.

FLÄNKA, flänngka, v. n. 1. (pop.) Se *Flacka*. — *Flänkande*, n. 4.

Anm. Ordet är sammandraget af *Flänkera*.

FLÄNKERA, flänngkera, v. a. 1. 1) (krigst.) a) Bestycka från sidan. — b) Förse med sidoförsvaret eller betäcka i flanken. — 2) (byggn. k.) Vara uppförd, anbragt på sidan, tjena till flygel. — 3) (fam.) Vara, stå på sidan om. — V. n. 1) Rida, ströfva fram och tillbaka i flanken af fiendens armé, för att oroa den med anfall. — 2) (fam.) Flacka af och an. — *Flänkerande*, n. 4. o. *Flänkerings*, f. 2.

FLÄNKERFIL, flänngkerf'il, m. 2. (tekn.) Ett slags fil, som liknar en knifil och användes att uppskära kuggarna på drivvar.

FLÄNKMARSCH, m. 5. Marsch, som sker efter kommando af »höger eller venster om!» eller genom svängning, i riktning åt någondera sidan.

FLÄNKÖR, flänngkör, m. 5. (krigst.) Ryttare, som ströfvar omkring i fiendens flank; kavalleri-blänkare, sidopatrull.

FLÄRN (a långt), n. 5. sing. 1) Yttre barken af tall, hvaraf täljas hvarjehanda saker, såsom flöten till nättelnar, små båtar till leksaker för barn, m. m. — 2) Stycke af sådan bark. Är i denna bem. äfv. ofta maskulin.

FLÄS, n. 5. sing. (pop.) Se *Ras*, n.

FLÄSA, v. n. 1. (pop.) Se *Rasa*, I.

FLÄSÄG, a. 2. Se *Rasig*.

FLÄSKA, f. 1. Större eller mindre kärl för våta varor, af aflång, rund eller ock fyrkantig form, med platt botten, för att kunna stå, förfärdigad af flera olika ämnen, såsom glas, stenporlin, krukmakargods, tenn, bleck, koppar m. m., och försedd antingen med lock eller, om öppningen är mycket trång, med en propp (af kork, glas, o. s. v.). Bildar en mängd sammansättningar, såsom: Vatten-, Olje-, Ättike-, Brännvinsflaska, Koppar-, Tenn-, Bleckflaska, m. fl.

FLÄSKFODER, n. 5. 1) Litet skrin med flera rum, för att deri nedsätta brännvinsflaskor o. d. — 2) (fig.) a) Litet landtställe utanför en stad, dit man far ut, för att roa sig. — b) (milit.) Ställe, der dricksle m. m. hålles soldaten tillhanda. Äfv. *Fläskfodersgård*.